

عنوان مقاله:

بررسی رابطه شیوه های فرزند پروری با خودکارآمدی و اختلال رفتاری دانش آموزان در مدارس ابتدایی شهرستان رشتخوار

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امیر نامدار - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تربت حیدریه، ایران

حسین صباغ تربتی - کارشناسی آموزش ابتدایی گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی رابطه ی شیوه های فرزند پروری با خودکارآمدی و اختلال رفتاری دانش آموزان پایه پنجم و ششم شهرستان رشتخوار در سال تحصیلی 95-96 پرداخته است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. نمونه این پژوهش 160 نفر از دانش آموزان دختر و پسر بودند که از طریق روش خوشه ای چند مرحله ای انتخاب گردیدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه سبک های فرزند پروری بامریند، پرسشنامه خودکارآمدی شرز و همکاران و گزارش معلمان آنان به منزله اختلال رفتاری می باشد. داده ها به کمک روش های آماری همبستگی پیرسون و اسپیرمن تحلیل شدند. نتایج پژوهش نشان داد که سبک فرزند پروری مقتدرانه با خودکارآمدی رابطه مثبت و سبک فرزند پروری سهل گیر و مستبدانه با خودکارآمدی رابطه منفی و معنا دار دارد. همچنین نتایج تحلیل داده های مربوط به سبک فرزند پروری و اختلال رفتاری نشان داد که شیوه فرزند پروری مقتدرانه با کاهش اختلال رفتاری ارتباط دارد. پس اختلال رفتاری در بین دانش آموزانی که شیوه فرزند پروری والدین آنان مقتدرانه بوده است، کمتر دارای اختلال رفتاری بوده اند. آموزش والدین درباره شیوه های فرزند پروری می تواند به افزایش خودکارآمدی و کاهش اختلال رفتاری کمک کند.

کلمات کلیدی:

شیوه های فرزند پروری؛ خودکارآمدی؛ اختلال رفتاری؛ دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/786993>

